

Sygn. akt I C 759/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 września 2016 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Lidia Grzelak

Protokolant Aleksandra Czaplicka

po rozpoznaniu w dniu 22 września 2016 r. w Ciechanowie

sprawy z powództwa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko (...) w C.

o zapłatę 12096,00 zł

I zasądza od pozwanego (...) w C. na rzecz powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 12096,00 zł (dwanaście tysięcy dziewięćdziesiąt sześć złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 26 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;

II zasądza od pozwanego (...) w C. na rzecz powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 5422,00 zł (pięć tysięcy czterysta dwadzieścia dwa złote) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 4817,00 zł (cztery tysiące osiemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 759/16

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. pozwem z dnia 4 marca 2016 r. (data stempla pocztowego) wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego (...) w C. kwoty 12096,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 26 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty. Ponadto powód wniósł o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Nakazem zapłaty z dnia 26 kwietnia 2016 r. w sprawie I Nc 420/16 wydanym w postępowaniu upominawczym Sąd Rejonowy w Ciechanowie uwzględnił powództwo w całości.

Pozwany (...) w C. złożył w ustawowym terminie sprzeciw od nakazu zapłaty. Wniósł o oddalenie powództwa lub o rozłożenie należności na 6 równych miesięcznych rat, a nadto postulował zawarcie ugody oraz wniósł o nieobciążanie kosztami procesu.

W odpowiedzi na sprzeciw powód podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko, jednocześnie nie wyraził zgody na zawarcie ugody oraz opanował przeciwko rozłożeniu dochodzonej należności na raty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. oraz (...) w C. Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej łączyła zawarta w dniu 31 grudnia 2014 r. umowa dostawy materiałów do strzykawki automatycznej, zgodnie z „zestawieniem asortymentowo – wartościowym” stanowiącym załącznik do umowy. Umowa obowiązywała w okresie

roku od daty jej zawarcia. Szpital zobowiązany był zapłacić cenę za dostarczony towar w terminie 30 dni od daty wystawienia faktury (umowa wraz z załącznikiem k. 15-17).

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. dostarczył towary zgodnie z zapisami umowy i wystawił z tego tytułu w dniu 21 grudnia 2015 r. fakturę VAT nr (...) na kwotę 12096,00 zł z terminem wymagalności 25 stycznia 2016 r. (zamówienie k. 19, faktura VAT k. 18).

(...) w C. nie zgłaszał zastrzeżeń co do jakości towaru oraz formy i sposobu zapłaty. Wezwany pismem z dnia 24 lutego 2016 r. do dobrowolnej zapłaty, nie negując zasadności roszczenia, dotychczas nie zapłacił należności (wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem nadania k. 14-14v).

Stan faktyczny w niniejszej sprawie jest bezsporny. Roszczenie zostało oparte na dokumencie w postaci faktury VAT, która nie była kwestionowana. Pozwany nie kwestionował tego, iż powód w ramach umowy dostarczył mu towar, jak też tego, że za niego nie zapłacił.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, powództwo (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Bezspornym jest w niniejszej sprawie, że strony łączyła umowa dostawy. Stosownie do art. 605 kc, przez umowę dostawy dostawca zobowiązuje się do wytworzenia rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku oraz do ich dostarczenia częściami albo okresowo, a odbiorca zobowiązuje się do odebrania tych rzeczy i do zapłacenia ceny.

W niniejszej sprawie po stronie powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. ciążył obowiązek wytworzenia i dostarczenia rzeczy, natomiast pozwany (...) w C. był zobowiązany do odebrania rzeczy i do zapłacenia ceny. Dostawca spełnił zobowiązanie, zaś odbiorca odebrał rzeczy, ale nie zapłacił ceny. W związku z powyższym roszczenie zasługuje na uwzględnienie w całości.

Podkreślić należy, że pozwany nie kwestionował wysokości należności za wydany mu towar oraz terminu wymagalności należności. Do chwili wytoczenia powództwa pozwany szpital nie zapłacił dochodzonej pozewem należności.

Zgodnie z art. 481 § 1 i 2 kc, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. Jednakże gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej niż stopa ustawowa, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy.

Treść cyt. artykułu uległa z dniem 1 stycznia 2016 r. zmianie wskutek wejścia w życie przepisów ustawy z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw. Zgodnie z art. 56 cyt. ustawy, do odsetek należnych za okres kończący się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe. Obecne brzmienie art. 481 § 1 i 2 kc jest następujące: Jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych. Jednakże gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy.

W niniejszej sprawie termin zapłaty należności upływał w terminie wskazanym w treści umowy, zamieszczonym także w fakturze VAT. Skoro pozwany nie uścił należności w terminie płatności, od dnia następnego należą się wierzycielowi odsetki ustawowe za opóźnienie - zgodnie z nowym brzemieniem art. 481 kc. Zgodnie z obwieszczeniem Ministra

Sprawiedliwości z dnia 7 stycznia 2016 r. w sprawie wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie, poczynając od dnia 1 stycznia 2016 r. wysokość odsetek ustawowych za opóźnienie wynosi 7% w stosunku rocznym.

Wobec powyższego Sąd zasądził dochodzoną pozwem należność zgodnie z żądaniem, o czym orzeczono w pkt I wyroku.

Sąd nie uwzględnił wniosku pozwanego szpitala o rozłożenia świadczenia na raty. Stosownie do art. 320 kpc., w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie, a w sprawach o wydanie nieruchomości lub o opróżnienie pomieszczenia - wyznaczyć odpowiedni termin do spełnienia tego świadczenia. W niniejszej sprawie pozwany ograniczył się jedynie do złożenia wniosku o rozłożenie świadczenia na raty w sprzeczności od nakazu zapłaty, uzasadniając go ogólnikowo bardzo trudną sytuacją finansową, na dowód czego przedłożył odpis bilansu za 2015 i część 2016 roku (stan na 29 lutego 2016 r.), sprawozdanie z ilości udzielonych porad i osób hospitalizowanych w 2015 r., rachunek zysków i strat za rok obrotowy 1 stycznia – 29 lutego 2016 r. oraz zawiadomienie o wszczęciu wobec niego postępowania egzekucyjnego. Pozwany wniósł o rozłożenie zadłużenia na raty, ale biorąc pod uwagę to, iż należność nie jest stosunkowo wysoka, zaś pozwany do czasu wytoczenia powództwa nie podjął żadnych rokowań z powodem w tym zakresie, to trudno uwierzyć w dobrą wolę pozwanego, iż uiszcza zobowiązanie po rozłożeniu na raty. W ocenie Sądu pozwany nie wykazał, iż sytuacja pozwanego jest tak szczególna, aby uzasadniała rozłożenie świadczenia na raty. Wskazać należy, że według stanowiska doktryny odmowa rozłożenia świadczenia na raty albo wyznaczenia terminu do spełnienia świadczenia nie wymaga odrębnego orzeczenia w sentencji wyroku, lecz powinna być umotywowana w uzasadnieniu (K. Piasecki (w:) Kodeks postępowania cywilnego..., t. 1, red. K. Piasecki, s. 1504).

Orzekając o kosztach procesu, Sąd oparł się o zasadę odpowiedzialności za wynik postępowania określoną w art. 98 kpc, uznając za zasadne obciążenie pozwanego zwrotem kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, w całości, o czym orzekł w pkt II wyroku. Na koszty złożyła się opłata sądowa od pozwu w kwocie 605,00 zł oraz koszty zastępstwa procesowego wraz z opłatą skarbową, w łącznej kwocie 4817,00 zł. Koszty zastępstwa procesowego zostały ustalone stosownie do przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.

Sąd nie uwzględnił wniosku pozwanego o nieobciążanie go kosztami procesu, w którym powołał się on na treść art. 102 kpc. Przepis ten stanowi, że w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. W przedmiotowej sprawie nie ujawnił się wypadek szczególnie uzasadniony. Stwierdzić bowiem należy, że to niesumiennie i oczywiście niewłaściwe postępowanie pozwanego doprowadziło do zainicjowania procesu i powstania związanych z nim kosztów. Pozwany prowadził proces w sposób nielojalny. Usiłował go przewlekać poprzez zaproponowanie zawarcia ugody. Następnie nie podjął w kierunku jej zawarcia żadnych czynności. Pozwany, z uwagi na swoje postępowanie, nie zasługuje więc na potraktowanie go w uprzywilejowany sposób, a w rezultacie na zwolnienie go z obowiązku zwrotu kosztów procesu przeciwnikowi.